

Taalgebruik in onthaalcentra – wat met de taalwetgeving?

Inleiding

Voor wie in de toeristische sector werkt en met anderstalige bezoekers te maken krijgt, ligt het voor de hand dat we proberen om toeristen zoveel mogelijk verder te helpen in de eigen taal. Dus willen we ze in andere talen te woord staan en anderstalige brochures aanbieden of websites of applicaties in meerdere talen. Maar het taalgebruik in ons land is 'gevoelige materie'. De algemene regel is dat je in bestuurszaken 'berichten bestemd voor het publiek' stelt in de 'streektaal'. Daarmee wordt niet een of ander dialect bedoeld, maar - in Vlaanderen althans - het Nederlands. Gelukkig bestaan er voor het toerisme uitzonderingen op die algemene regel.

Wat zegt de taalwetgeving?

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft in een brief aan de gemeentebesturen nog eens duidelijk uiteengezet hoe de vork aan de steel zit. We geven de inhoud ervan verderop integraal weer. De essentie: de streektaal blijft altijd de eerste taal, maar communiceren in andere talen (in ons geval minstens het Frans en het Duits) is mogelijk als tegelijk voldaan is aan drie voorwaarden: de gemeente is eerder al erkend als toeristisch centrum, de gemeenteraad beslist om voor toeristische doeleinden anderstalig te communiceren en de VCT wordt daarvan binnen de acht dagen op de hoogte gesteld.

Onze gemeente is niet erkend als toeristisch centrum, wat dan?

Als het gaat over de erkenningsvoorwaarde, verwijst de VCT in haar omzendbrief bij wijze van voorbeeld naar enkele federale overheidsdiensten. Maar in andere briefwisseling van de commissie wordt ook Toerisme Vlaanderen met naam genoemd als bevoegde overheid. Dit komt erop neer dat niet per se voldaan moet worden aan de strikte voorwaarden voor de erkenning als toeristisch centrum in het kader van de zondagsopening (federale wetgeving). Het volstaat om te beschikken over een door Toerisme Vlaanderen (of haar voorganger, het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme) erkend infokantoor. Of het daarbij dan gaat om een Vlaanderen, regionaal of lokaal infokantoor, is van geen belang.

Voorlopig is er enkel een probleem voor gemeenten zonder erkend toeristisch infokantoor aangezien Toerisme Vlaanderen al jarenlang geen nieuwe infokantoren meer erkent. In de praktijk gaat het doorgaans om kleinere gemeenten met een binnenlandse onthaalfunctie. Stel dat hier voor toeristische doeleinden toch in andere talen gecommuniceerd zou worden, dan nog is er hierover al een klacht bij de VCT nodig opdat dit een problematisch karakter zou kunnen krijgen. Het VCT zal in dat geval de gemeente wijzen op de formele vormvoorwaarden.

Meer info

www.taalwetwijzer.be

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 - 1000 BRUSSEL

Brussel, 17 maart 2016.

Onze ref. : 47.184//PN

Aan het College van Burgemeester en
Schepenen

Betreft: draagwijdte artikel 11, § 3, van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Mevrouw, Mijnheer de Burgemeester,

Artikel 11, § 3, van de SWT bepaalt dat de gemeenteraden van de toeristische centra mogen beslissen dat de berichten en mededelingen die voor de toeristen bestemd zijn, ten minste in drie talen worden gesteld en dat zij binnen acht dagen de inhoud van hun beraadslagingen mededelen aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT). Deze bepaling is een uitzonderingsbepaling op de algemene regel dat berichten bestemd voor het publiek in de streektaal worden gesteld.

Aan deze mogelijkheid van artikel 11, § 3 SWT, heeft de wetgever een dubbele vormvoorwaarde verbonden: de gemeenteraad moet enerzijds een beslissing nemen dat de berichten die bestemd zijn voor de toeristen tenminste in drie talen (waarmee de drie landstalen Nederlands, Frans en Duits, met voorrang voor de streektaal, worden bedoeld) worden gesteld, anderzijds moet de inhoud van de beslissing binnen de acht dagen aan de VCT worden meegedeeld.

In dit verband dient eveneens te worden opgemerkt dat de gemeente die tot vermelde beslissing overgaat reeds dient te beschikken over een erkenning als toeristisch centrum. Deze erkenning kan worden verleend door de daartoe bevoegde overheden (bv.: FOD Economie, FOD Werk,...).

Het komt derhalve niet aan de VCT toe een gemeente als toeristisch centrum te erkennen. Zij gaat bij ontvangst van de beraadslaging van de gemeente na of deze wel aantoonde dat zij als toeristisch centrum is erkend en derhalve toepassing kan maken van artikel 11, § 3 SWT. In ontkennend geval wijst de VCT de gemeente erop dat deze voorafgaande erkenning als toeristisch centrum onontbeerlijk is om van de mogelijkheid voorzien in artikel 11, § 3 SWT, gebruik te kunnen maken.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE